

Balajt

A XV. században meglevő középkori templomát a XVI. század közepén vette birtokába és használatába a reformátussá lett lakosság. 1648-ban büszkén állapították meg templomuk középkori eredetét és amikor 1652-ben anyaegyházzá alakult a gyülekezet, bizonyosságát adták ennek. 1715-ben bontották le a régi sekrestyét. 1746-ban a falu 55 házában laktak reformátusok, míg a katolikusok száma csak 16 volt. A templom többszöri javításon ment át. 1810 körül „szép külsőt és sugártornyot kapott”. Egy 1820. évi tűzvészben teljesen leégett, és az akkori lekipásztor az élete kockázatásával mentette meg az anyakönyveket a szintén égő parókiából. Mai formájára 1825-ben építették újjá és késő barokk stílust kapott. Ekkor építettek fel a belső oldalakból kilépő pillérek nyugvó négyszakaszos cseh-süveg boltozatát. 1863-ban ismét leégett a tető és a torony, a két harang pedig elolvadt a tűzben. A rövidesen megtörtént helyreállítás óta változtatás nem történt rajta. 1938-ban próbálták megszüntetni a hegy felőli déli oldal falának vizesedését. Keletelt szegmentíves szentélye, 10×18 méteres belső tere és 280 ülőhelye van. Orgonáját 1912-ben építette Angster József nyolc változattal. Nyugati homlokzat előtti tornya ma 26 méter magas. A templom műemlék jellegű.

A 230 kg-os harangját Heidenberger József és Mihály öntötte 1864-ben Losoncon, a 87 kg-osat Szlezák László 1923-ban Budapesten.

↔ A belső keleti

és torony felőli része ↔

